

Tweede Boek van de Eerste Heren

Dit is van de tweede cyclus en van dezelfde tijd als het BOEK van AH'SHONG, de Zoon van Jehovih

HOOFDSTUK I

1. In het begin was de mens naakt en hij schaamde zich niet; maar de Heer hief de mens op en verzocht hem zijn naaktheid te bedekken, en de mens gehoorzaamde en ging gekleed.
2. En de Heer wandelde gedurende lange tijd met de mens en hij toonde hem de weg van de verrijzenis; en de mens was gehoorzaam, en in alles afhankelijk van de Heer.
3. En de Heer zei tegen de mens: Zie, ik wandelde met u en onderrichtte u; maar door mijn toegevendheid hebt u verzuimd uw eigen kracht aan te wenden.
4. Nu ga ik een tijd bij u vandaan, opdat u kunt leren uzelf te ontwikkelen.
5. Maar opdat ge niet struikelt en valt laat ik bepaalde geboden bij u achter, en zij zullen voor eeuwig een geleide voor u en uw erfgenamen zijn.
6. Luister dan naar de geboden van de Heer uw God.
7. U zult uw Schepper liefhebben met geheel uw verstand, en uw hart en uw ziel, al de dagen van uw leven.
8. En u zult uw naaste liefhebben als uzelf.
9. Omdat u op de wereld werd geboren zonder bedekking, zult ge uzelf kleden.
10. Daarop vroeg de mens aan de Heer: Zie, u hebt de ezel getoond wat goed voor hem is, en de vis, en de slang, en de leeuw, elk levend schepsel; maar alleen aan de mens hebt u het niet getoond?
11. De Heer antwoordde: Van alle dingen die uit de grond omhoog groeien en goed zijn om te eten geef ik u, en zij zullen voedsel voor u zijn.
12. Maar alle dingen van vlees en bloed waarin het leven zit, zult u niet eten.
13. Want u zult niet doden.
14. De mens vroeg aan de Heer: U hebt het mannelijke en het vrouwelijke van al het levende de tijden en perioden getoond om samen te komen; maar de man en de vrouw hebt u het niet getoond?
15. De Heer zei: U zult leren van de wilde dieren, de vogels en de vissen, dat het vrouwelijke tijdens de zwangerschap onder de hoede van haar Schepper is.
16. Evenzo zult u de perioden van de vrouw eerbiedigen.
17. De mens vroeg aan de Heer: U hebt de vogel getoond hoe hij zijn nest moet bouwen, en de

vleeseter hoe het zwakke spoor van de prooi te ruiken, en de spin hoe zij haar web moet weven; maar hoe de mens zijn huis moet bouwen, of welke gewassen goed of giftig zijn, hebt u de mens niet getoond.

18. De Heer zei: Alle instinct dat in de vogel zit, of in het wilde dier, of in de vis, of in het insect, of in het kruipend gedierte, werd met hen geschapen, maar de mens werd onbeschreven geschapen; en toch zal de mens meer subtiele zintuigen verwerven dan welk ander levend schepsel ook.

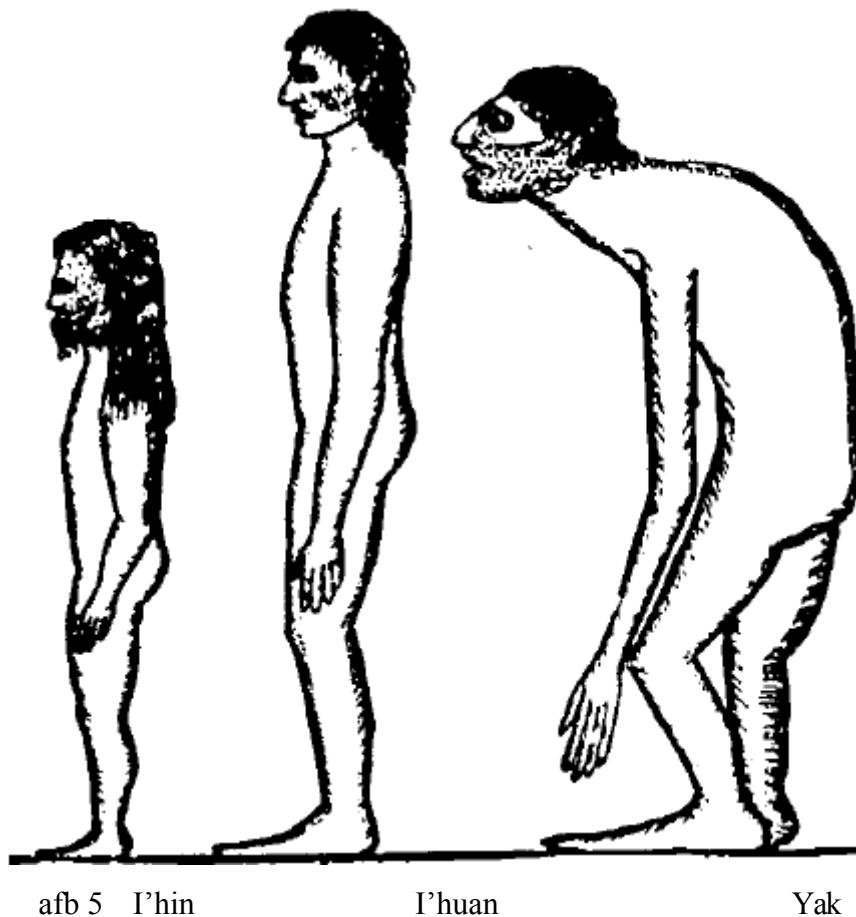
19. De mens vroeg: Hoe zal de mens dit verwerven?

20. De Heer antwoordde: Dien uw Schepper door goed te doen aan anderen met al uw wijsheid en kracht, en door getrouw te zijn aan uw eigen hoogste licht, en alle kennis zal tot u komen.

21. Dus liet de Heer de mens voor een tijd aan zichzelf over; en de mens had de aarde zo lief, en alles dat zijn gemak diende en zijn vleselijke begeerten, dat hij van zijn hoge staat verviel. En er kwam een grote duisternis over de aarde. En de mens wierp zijn kleren weg en liep naakt, en hij werd dierlijk in zijn begeerten.

afb. 4 Asu, de eerste mens in de 7e tuin. Zie Jim Dennon in “commentaar”.

afb 5 I'hin

I'huan

Yak

HOOFDSTUK II

1. De Heer ging naar alle kanten over de aarde en hij riep: Kom naar mij toe, O mens! Zie, uw Heer is teruggekeerd!
2. Maar de mens hoorde de stem van de Heer niet; want, door de toegevendheid van de mens was de geest van de mens in zijn eigen vlees verborgen.
3. De Heer zond zijn loo'is (meesters der geslachten, engelen die in rang boven beschermengelen staan, d.w.z. de ashars) naar de I'hins, en zij lieten erfgenamen voor de Heer verwekken; door controle op het ouderschap van de ongeborenen brachten zij een nieuw mensenras op de wereld, van hetzelfde zaad en bloed als voorheen, en die hoorden de stem van de Heer.
4. En de Heer zei tegen de mens: Omdat ge mijn geboden niet hebt gehouden, hebt ge ellende over uzelf en uw volk gebracht, tot aan de verste einden van de wereld.
5. Nu zal ik u nog eens oprichten en de stammen van de mensen uit de duisternis in het licht brengen.
6. En de Heer bracht de mens tot wijsheid en vrede en deugdzaamheid; en de aarde werd als een hof met zoetgeurende bloemen en een overdaad aan vruchten.
7. De Heer zei: Wat zegt u nu, O mens? Moet u nog altijd een hoeder hebben?

8. En de mens zei: Kijk, ik ben sterk en wijs. Gaat u maar weg van de aarde. Ik begrijp uw geboden.
9. De Heer vroeg: Kent u de betekenis van: Hebt uw Schepper lief? En de mens zei: Zeker, Heer; en mijn naaste liefhebben als mijzelf; en goeddoen aan anderen met al mijn wijsheid en kracht. Ja, ik bezit het Allerhoogste Licht. Ik ben wijzer dan de Ouden. Zie, ik wens geen Heer of God; ik ben het hoogste voortbrengsel van het universum.
10. De Heer zei: Ik zal u beproeven, O mens; ik zal gedurende een tijd weggaan.
11. Dus vertrok de Heer nogmaals. En de mens had niets om naar op te kijken, daarom bekeek hij zichzelf en werd opschepperig. En de stammen van de mensen probeerden elkaar te overtroeven; er volgden oorlog en verwoesting.
12. De mens vergat zijn Schepper; hij zei: Geen Oog ziet me, geen Oor hoort me. En hij verzuimde zich te beschermen tegen de slang (lichamelijkheid); en de slang zei tegen hem: Neem van alle dingen, want ze zijn van u.
13. En de mens leende het oor, en zie, het mensenras daalde af in de buitenste duisternis. En de man maakte geen onderscheid tussen zijn zuster of zijn moeder; en de vrouw maakte geen onderscheid tussen haar broeder of vader.
14. En God aanschouwde de verdorvenheid van de mens en hij riep uit: Luister naar mijn stem, O mens! Luister naar de stem van de Heer!
15. Maar door de duisternis van de mens kon deze de stem van God, zijn Heer, niet horen.
16. En de Heer zond zijn engelen naar de mens omlaag, zodat zij een beroep konden doen op het verstand van de mensen.
17. Maar de engelen hadden de duisternis ook lief, en zij probeerden niet om de mens uit de duisternis te verheffen. En de Heer was van geen nut meer onder de stervelingen, en hij ging heen van de aarde. En de mens op de aarde werd als een oogst die is aangetast en bedorven door woekering.

EINDE VAN HET TWEEDE BOEK VAN DE EERSTE HEREN